

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/522/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203048
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812203048.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO 36 613 843, proti odporcom: 1/ Z. J., nar. 3. XX. XXXX, bytom Y. XX, M., O. republika, občan SR, zast. E.. Šárkou Línkovou, advokátkou AK Jiráskova 972, Pardubice, Česká republika, 2/ E. F. (predtým J.), nar. 8. 9. XXXX, bytom P. na J. 4, J., O. republika, občan SR, 3/ H. D., nar. XX. 5. XXXX, bytom P. F., S. XXX/X, O. republika, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: B. na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie Legionárov 5, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, AK Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 269,82 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa, proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, zo dňa 29. novembra 2012, č. k. 4C 80/2012-107, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e.

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov odporcu 1/ z r u š u j e a čo do tejto časti vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 19,43 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, O.s.p., v dôsledku späťvzatia návrhu. O vrátení súdneho poplatku, rozhodol za použ. §-u 11, ods. 3,4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania, rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 22.02.2012, domáhal proti odporcom, zaplatenia 269,82 eur s príslušenstvom. Dňa 03.10. 2012, do konania na strane odporcu, ako vedľajší účastník, vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Legionárov 5, 080 01 Prešov.

Po doručení návrhu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov v 1. - 3. rade, sa tento prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vyjadril k návrhu a to podaním zo dňa 10. 10. 2012. Vo svojom podaní poukázal na to, že v danom prípade, v tejto veci ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Dodávateľ predčasne zosplatnil úver, pohľadávka sa stala splatnou dňa 26. 11. 2007. Nárok navrhovateľa, sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe. Keďže návrh bol podaný dňa

22. 2. 2012, vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania celkom vo výške 61,74 eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 10. 10. 2012 úkon á 23,24 eur a režijného paušálu za dva úkony á 7,63 eur.

Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 25.10.2012, pred začatím pojednávania, vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť s tým, že podľa § 150 O.s.p. žiadal vedľajšiemu účastníkovi, náhradu trov konania nepriznať. Okresný súd s odkazom na ust. § 96 ods. 1, O.s.p., vzhľadom na späťvzatie návrhu, konanie vo veci zastavil. Súčasne za použitia § 11 ods. 3, v spojitosti s ods. 4 zák.č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi tak, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb., krátený o 6,63 eur, t. j. vo výške 9,87 eur (16,50 eur - 6,63 eur).

Ďalej okresný súd v odôvodnení uviedol, že o náhrade trov konania rozhodol podľa §-u 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. Poukázal na to, že v zásade v súlade s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie § 146, vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci, vyjadrenej v ustanovení § 142 O.s.p. Ak bol vzatý návrh späť celkom, súd konanie zastaví, teda k zastaveniu konania môže dôjsť aj z dôvodu podľa § 96 O.s.p. Ustanovenie § 146 ods. 2, vyvažuje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon, mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia, podľa prvej vety § 146 ods. 2, sa hodnotí iba podľa procesného výsledku, veta druhá tohto ustanovenia, je výnimkou z aplikácie § 146 ods. 2, vety prvej. Navrhovateľ zdôvodnil svoj návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 150 O.s.p. tým, že nevidí význam v právnom zastúpení združenia na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keďže samotnou úlohou združenia, je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia, vedľajším účastníkom, keďže nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka, vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie, by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Vedľajší účastník je združením, založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Účelom združení na ochranu spotrebiteľa, je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov, v pozícii vedľajšieho účastníka. Poukázal na § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z. upravujúci, kedy môže združenie podať návrh na začatie konania na správnom orgáne, alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, alebo kedy môže byť účastníkom konania a že združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi, o uplatňovanie jeho práv, vrátane náhrady ujmy, spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. V danej veci však o takýto prípad nešlo. Navrhovateľ zastával názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporov), do ktorých hromadne vstupuje, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade, jeho konanie vytvára dojem účelovosti. Účelom právneho zastúpenia, je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, ale v danom prípade, právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, neúčelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá, na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Navrhovateľ namietal úkon právnej služby prevzatie a príprava právneho zastúpenia, nakoľko mu nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Navyše vyjadrenia právneho zástupcu v konaní, sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu). V danom prípade, navrhovateľ vzal návrh späť chronologicky po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcov v 1. - 3. rade, a po vznesení námietky premlčania, vedľajším účastníkom na strane odporcov v 1. - 3. rade. Aj keď navrhovateľ dôvod späťvzatie návrhu, vo svojom podaní, ktorým vzal návrh späť v celom rozsahu neuviedol, faktom zostáva, že sa tak stalo po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom, na strane odporcov v 1. - 3. rade. Súd mal za to, že v takomto prípade, vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcim na strane odporcov, patrí náhrada trov konania, ktorú mu je povinný nahradiť ten, kto zaviniel zastavenie konania, t. j. v tomto prípade navrhovateľ. Nemožno prijať záver, že vedľajší účastník, ako združenie založené na ochranu spotrebiteľa, si nemôže zvoliť splnomocneného zástupcu. Ustanovenie § 24 O.s.p., upravuje možnosť účastníkovi, dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ide o zastúpenie účastníkov, na základe plnomocenstva. Toto ustanovenie, neobmedzuje nijakým spôsobom osobu účastníka, ktorá

si volí zástupcu (druhom, profesiou, postavením a podobne). Možno to vyvodíť z právnej úpravy, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní, rovnaké postavenie (§ 18 veta prvá O.s.p.) a účastníkom môže byť fyzická, či právnická osoba. V zmysle § 25 ods. 1 veta prvá O.s.p., ako zástupcu, si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Je pravdou, že v zmysle § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, za podmienok uvedených v tomto zákone, môže združenie podať návrh na začatie konania na správnom orgáne, alebo na súde, vo veci ochrany práv spotrebiteľov, môže byť účastníkom konania, alebo môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa pred štátnymi orgánmi, o uplatňovaní jeho práv, vrátane náhrady ujmy, spôsobenej porušením práv spotrebiteľa, ale na strane druhej, v súlade s § 3 ods. 4 tohto zákona, má každý spotrebiteľ právo, združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení, v súlade s právom chrániť a presadzovať záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva, zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. V tomto prípade, má v zásade vedľajší účastník, právo na náhradu trov konania. Inou otázkou je, či uplatnené trovy konania - trovy právneho zastúpenia, boli vynaložené účelne. V tomto prípade, bol súd toho názoru, že uplatnené trovy právneho zastúpenia, boli vynaložené účelne, preto priznal vedľajšiemu účastníkovi, náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ uvedenej vyhlášky) a za písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k návrhu zo dňa 10. 10. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Vyjadrenie zo dňa 10. 10. 2012, je vyjadrením k návrhu v tejto konkrétnej veci, po jeho doručení zástupcovi vedľajšieho účastníka. Priznané trovy právneho zastúpenia, pozostávajú z odmeny za uvedené dva úkony právnej služby á 23,24 eur (z tarifnej hodnoty 269,82 eur), režijného paušálu za dva úkony á 7,63 eur. Trovy právneho zastúpenia, sú vyčíslené v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a sú spolu vo výške 61,74 eur.

Z obdobných dôvodov, s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. okresný súd, priznal náhradu trov konania aj odporcovi v 1./ rade, zastúpenému splnomocneným zástupcom. Odporca v 1./ rade, si uplatnil náhradu trov konania za právne zastupovanie, podľa § 3 vyhlášky č. 484/2000 Sb. vo výške 7.500,- Kč a podľa vyhl. č. 177/1996 Sb. použitie hotových výdavkov po 300,- Kč, spolu 8.400,- Kč, zvýšeným o 20 % DPH 1.600,- Kč, celkom spolu 10.080,- Kč. Pri výške žalovanej pohľadávky (269,82 eur, t. j. 6.860,- Kč = 269,82 eur x 25,425 Kč), je podľa § 3 ods. 1 bod 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti ČR č. 484/2000 Sb. sadzba odmeny 7.500,- Kč, podľa § 13 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti ČR č. 177) 1996 Sb. je paušál 300,- Kč za jeden úkon právnej služby. Pri troch úkonoch právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie zo dňa 24. 10. 2012 - vyjadrenie k návrhu zo dňa 8. 11. 2012- vyjadrenie k späťvzatiu návrhu), predstavuje paušál 900,- Kč. Splnomocnený zástupca, je advokát so sídlom AK v Českej republike a platiteľ DPH, čo preukázal Osvedčením o registrácii Finančného úradu v Pardubicích z 15. 10. 2004. Vzhľadom na uvedené, okresný súd priznal odporcovi v 1./ rade, náhradu trov právneho zastúpenia, vo výške 8.400,- Kč (7.500,- Kč + 900,- Kč) + 20 % DPH vo výške 1.680,- Kč, spolu 10.080,- Kč, čo pri kurze 25,425 Kč /1 eur, predstavuje sumu 396,46 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ako aj v časti, v ktorej bola priznaná náhrada trov konania odporcovi 1/, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu, v napadnutých častiach zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi a odporcovi 1/, náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal, priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 28,30 eur. Považoval uznesenie okresného súdu, v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm. f/ O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie, schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa, podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery, ustálil aj Krajský súd v Bratislave, vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch, nepriznal vedľajšiemu účastníkovi, náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa, v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých, sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa, priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej

oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcim sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach, v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť, by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor, vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, v zmysle § 150 O.s.p.. Vo vzťahu k trovám odporcu 1/ uviedol, že tieto považuje za neúčelne vynaložené na uplatnenie, či bránenie jeho práva, pretože navrhovateľ vzal svoje podanie späť ešte predtým, ako sa odporca 1/, k podanému návrhu vyjadril. Za neúčelný považoval úkon právnej pomoci, v rámci ktorej sa odporca 1/, vyjadroval k späťvzatiu návrhu, pretože aj keby svoj súhlas nebol vyjadril, nemalo by to žiadne účinky, pretože k späťvzatiu došlo pred začatím pojednávania.

Vedľajší účastník, využil svoje právo, vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu, ako vecne správne potvrdiť. Považoval za absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom, uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukázal aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia, odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov), právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, týchto diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník, musí mať zo svojej podstaty, odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach, oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi, na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 19,43 eur.

Odporca 1/, vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že považuje napadnuté uznesenie za správne a žiada odvolací súd, aby toto potvrdil. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré však nešpecifikoval. Uviedol, že odmieta argumentáciu navrhovateľa o neúčelne vynaložených trovách konania. V prípade prvého písomné podania zo dňa 24.10.2012, sa písomne vyjadril k podanému návrhu, teda k meritu veci a vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, čím vzhľadom na vytýčený termín pojednávania, predišiel prípadnej možnosti, rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie. V tom čase nemal vedomosť o späťvzati návrhu. V prípade druhého podania, zo dňa 8.11.2012, reagoval jednak na písomnú výzvu súdu, vyjadriť sa k späťvzatiu návrhu, ktoré obsahovalo aj návrh na rozhodnutie o trovách konania, s ktorým späťvzatím odporca 1/ síce súhlasil, avšak na rozdiel od návrhu navrhovateľa, žiadal priznať náhradu trov konania, ktoré aj špecifikoval. Za týchto okolností, rozhodne nemôže ísť o neúčelné úkony právnej služby, ale trovy účelne vynaložené na bránenie práv odporcu 1/.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu, je v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť, súčasne v časti výroku, o náhrade trov konania odporcu 1/, je potrebné toto zrušiť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočne zisteného skutkového stavu, podľa ust. § 221, ods. 1, písm. h/ O.s.p. a podľa § 221, ods. 2 O.s.p.

vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Uznesenie okresného súdu, je v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, odôvodnené v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 157 ods. 2, v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu, čo do tejto časti, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania, (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia, upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie, má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, (ako aj z čl. 47 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p.), teda účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny u vedľajšieho účastníka, podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa, čo do tejto časti za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech, náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keď tomuto, ako úspešnému v odvolacom konaní, bola priznaná ich náhrada.

Vedľajšiemu účastníkovi, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1/2 zo sumy 23,24 eur, teda 11,62 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 19,43 eur.

Pokiaľ ide o odvolaním v ďalšej časti napadnuté uznesenie, týkajúce sa náhrady trov konania odporcu 1/, považuje odvolací súd toto za nesprávne a to z nasledovných dôvodov:

Okresný súd síce správne ustálil, ako už bolo vyššie konštatované, že zastavenie konania zaviniť navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

Trovy konania odporcu 1/ predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku súd určil, aplikujúc vyhl. MS ČR č.484/2000 Sb. a vyhl. MS ČR č. 177/1996 Sb. , s odôvodnením, že právnym zástupcom odporcu 1/ je advokát, so sídlom AK v ČR. Okresný súd v tomto smere postupoval nesprávne, keď priznal odporcovi 1/, náhradu trov právneho zastúpenia, podľa predpisov účinných v cudzine napriek tomu, že konanie sa viedlo na súde Slovenskej republiky, teda bolo potrebné náklady za právnu službu advokáta, pri určení ich výšky, posudzovať podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“), teda právneho predpisu účinného na území SR. Nedôsledne tiež skúmal zákonné podmienky, pre priznanie trov právneho zastúpenia advokátky JUDr. Línkovej, ako advokáta, zapísaného v Českej komore advokátov.

So zreteľom na uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu, v dotknutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221, ods. 1, písm. h/, v spojitosti s § 221, ods. 2 O.s.p./.

Úlohou prvostupňového súdu po vrátení veci, bude predovšetkým skúmať zákonné podmienky pre priznanie trov právneho zastúpenia advokátky JUDr. Línkovej, ako advokáta, zapísaného v Českej komore advokátov, v prípade preukázania ich existencie, vyzvať advokátku na vyčíslenie uplatňovaných trov právneho zastúpenia prvostupňového a odvolacieho konania, v súlade s vyhl. č. 655/2004 z.z., tieto z hľadiska ich správnosti a účelnosti posúdiť a o trovách odporcu 1/, následne opätovne rozhodnúť v zmysle právnych predpisov, platných na území SR.

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.